

1890-06-02

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 26 nr. 33a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Mind. 2. juni 1890.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 26 Nr. 33A

Kon. Uu.

Ja der, der kender jo den meget fristende, om
jy kender så mig med samme ind for i Lørrig
og Mødes ikke nok gavn mig i mange Stikket
Møjsen på, lige som de kender den høje
forøjleget. Men jeg er ikke ikke på, at
de der ligger for netop en. Jy indvinder
de var bide ind at tage et Odkend, men
jy ved heller ikke om jy vil tage, desto - eller
eller, jy ved nok, at jy rejser snarest et
Lørrig og næppe et Odkend eller noget
andet Sted - Mødes da den et Pale-
stina, hvor et ind. Stedet Årstedet er
en temmelig fremgikket; Men de har
jy nok Lyst et, og de er meget mere,
som jy i går fik Brev fra Rosenørn Løn
om at Galleriet virkelig har købt Rith
og Lobeth, så jy har Ting på Lørrig.
Bring deels min Tak fordi han skubbede
et Lørrig, han har forøjleget deraf, d.v. 2
jy har det. Ja ser de, Tingene jo der,
at de skal vil ikke lade mig Ro, tidlig, vil
Nå og dag vander han runde på min Tan

Det er jo mig jo jo forskind og opholdes jo forment at lene
der i mig især for al den Agt og det for mig. Et et Odkend
for de Mødes ind og den Mødes ind og den Mødes ind og den Mødes ind.

hans uendelig, Kletter med et glædeligt
Bjerge last ned: Horisonten (eller et
højtegen, for det kommer aldrig op i den overste
Rumme kant) og venten i stærk Bevæ-
gelse på sin Rebet; og snart kule han,
 snart står han stille og spejler, snart
~~skæller~~ han Ansen ud mod det fjære Sagnet
Teg af Ravnens, snart prøver han den
med Bygget, kort sagt der bliver vist
ikke nogen Rime for mig, jens;
Lag med ham for Alvor; men hvor
hvor er Modet ikke en at få for Gæld,
kan jo kun fable om at på Lænde
men ikke gøre noget, og var jo i Byen,
hvor jo ~~h~~ og hvor jo en lille Plads at
rør mig på, var jo op i nok allerede
men klar over Mødet. Men hvad
skulde jo inde den Omstændigheder i
Lørrig? Måske kunde jo dog en
Modet som var brigit, men i
hvor jo intet Atelier, og som Caxin
male en Bondekone i hans Hjem;
Omgivelses med et lille uimådeligt
fantastisk Tidsnit som gør ham et

en udtalede Figur, formen j^{re} Ild.
Skal j^{re} Ild blive hangende i Modellen
og Natursen foran mig må j^{re} vakte fra
dem, hvor j^{re} da - thi j^{re} har jo ingen Er-
farings i M. Stykke. De erst j^{re} tænker
for det Billed Rind ind i Poesi
er møde et stent Jordmon, som
j^{re} tænker mig at Rind over på Over-
gangen mellem Færgangene og Færgen
helt ned i P. og P. af Palestina, hvor
Frank da ventede sin Brud.
J^{re} har malet nogle Færgeskitser, men
skind de i Glød og stærke Farver kun
alle mine Billeder j^{re} j^{re} nok, for
nogle Rind blot minde om Billedet
fra M. modern. Færgeland og Figurer
forment an en modern Bedrind eller
en udtalede Ildspille, hvilket gør mig
ravnul. Harde j^{re} at Poesien
er M. muligt j^{re} Rind bengt M.
sete men pit; Nu se j^{re} Rind i Uden-
at give Færgen hel fri Tojle,
og male - hvor j^{re} Rind M. at Land-
bet, hvis Stemning j^{re} ikke Rind ind i

hvar den som et nordisk eller som et sødsk
 østlandske Lauske, som jeres Kenden gennem
 Malerens, og om kristendommen. Forestillingen
 dog milt ikke kommer Utskyldigheden så for-
 skrækkende frem, men derimod som en
 dybtgløbende, alvorlig og højtidelig Færre-
 stemning, selv om den men har en
 Rod i Fantasien med Utskyldigheden.
 Ved så at gøre Frak en Dragt af hvad
 jeres Kanskabe Uvej, kristet selv ikke
 bliver konket, hører jeres, hvad dyde
 Ting angår, at ændre Bedrømmen,
 Horace Verret, og alle dmodens
 pauske Oien tæller. Om jeres
 derimod kan jeres ^{noget af} den bibelske Fortælling
 opkøjet Simpelt og græbende
 Gæse den og forklar Mandens
 Stemning og sin Beskæftelse
 med, M må Udfaldet sin. x
 Træder han, at jeres skildrede
 Udfaldet, og han gav mig
 flere geologiske Oplysninger,
 hvoraf nogle nok var af Værdi, men
 han var så grænsen. Dog kan

Om alle disse Romantiske og jeres ikke, men M for så vidt som
 jeres ikke ind i det.

forslår du stor Ruml, så stort et Skidren
 der går forbi, og så meget han end ved om
 alle din gamle Ting, aldrig at lade noget
 af det gå på egen Hånd, men kun
 hjælpe ham til, vidne at man kender mægtigt,
 at alle male de menneskelige, så mægtigt
 gribeuds, så man kalder sig selv man
 har givet et selv. for den fremforleden,
 end der, Johan og Elin for at hør hans
 tale, intet om det. Alene, og det var sket.
 Nå - ja hvad skal vi se gøre?
 Rolig at se et Løst og ladt Frak
 vent på Rebekka. Et Vinteren Komme
 var det Lynd for ham, i alle fald for mig
 selv; man måtte snude indes færdig er
 varmt, og, og imens Gravel for, den
 Hore mor. Det er meget opaldet, ja
 har så-dan brændt Lyst til et Møde,
 så jeg mig selv brugte det i det hele.
 Og heri ja en begyndte i Løst
 på Billen, under det hele. Forbød
 end ja alle en tænke, hvad vi, så
 mig ja den. Hvad Løst for at gøre
 M. fandt. Og hvor skide jeg med M.

(Hvad han ventte i det hele)
 for den fremforleden, end der, Johan og Elin for at hør hans
 tale, intet om det. Alene, og det var sket.
 Nå - ja hvad skal vi se gøre?
 Rolig at se et Løst og ladt Frak
 vent på Rebekka. Et Vinteren Komme
 var det Lynd for ham, i alle fald for mig
 selv; man måtte snude indes færdig er
 varmt, og, og imens Gravel for, den
 Hore mor. Det er meget opaldet, ja
 har så-dan brændt Lyst til et Møde,
 så jeg mig selv brugte det i det hele.
 Og heri ja en begyndte i Løst
 på Billen, under det hele. Forbød
 end ja alle en tænke, hvad vi, så
 mig ja den. Hvad Løst for at gøre
 M. fandt. Og hvor skide jeg med M.

galt u M opfø med et Aftale: Byen
i Sammen for j, inde jo nok, at j
ikke blev foret, y hvem ved, hvorlang
j kan behold M, y om j kan j
liggende by udt. Ctr. Held malet
j M hvid - j. Ex pø Tryk det Kunder
j nok Lær Local. tror j, - men
forhvis en Mode for Byen, kan kan
dashundten hvid kan j dog ikke.
Isiden tror j Billedet med en
temmelig stort.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 23 Nr. B

Er u an ikke den Mand de u en god
Rødgave tror j, i praktisk Sager, Er
u så energisk på Koven: alle die
egen ston y betydlig Astyden at
di kan kan Miso kan sate Bjed
rander - ider sådan famlerend y
äpraktisk y lidt äbesköttrömme
Naturs Hjelpelöshet som min.

Men prøv an for gammalt Venskab
Skjed at gör M, skönt di kan
i traukt: Öfblöhet y at de ut uaf
u ogst Höt Strom. Men die Öpförde
u at kunne M Perry van rigt nok,

utryk for den van i
forførend, an forvirring
Bonde
i min, uaktend Haver.